

Text fragment (början och slutet fattas)

Bakom många dikter som ger intrycket av spontanitet, omedelbarhet och ögonblickets ingivelse kan det ligga lång och trägen möda. Som exempel kunde nämnas Nils Ferlins " Jag har snickrat på en visa, en undersam och fin." Den finns utskrivet i 90 olika versioner. Med oändlig möda har Ferlin prövat sej fram genom ord – och klangmöjligheter mot något som är definitivt riktigt. I stor utsträckning har det varit så med psalmerna. Man kan följa dem genom de olika förslagen och se hur de steg för steg flyttas fram mot den fasthet och klarhet i innehåll och form, som de kanske fått i sin slutversion. Det finns ingen anledning att vänta att psalmen skulle bli till på annat sätt nu än tidigare. Det har sitt intresse att se den också i dess första utgestaltning. Behövs det ny psalm? 1960 kom den nya psalmboken " Kyrkvisor för barn ", utarbetad 1957 – 59. Den innehåller utom ett urval ur svenska psalmboken c:a 100 sånger och psalmer för barn, varav ungefär 60 nyskrivna. Den har tryckts i 100 000 ex. och betraktas väl redan , om inte direkt som oundgänglig så i varje fall som mycket värdefull för söndagsskolan och familjeandakten.

Psalm skapas inte av behov. Man skriver den knappast av den orsaken att man vet att den behövs. Men när den kommer, är riktig och väcker genklang visar den sig motsvara ett behov. Den var ingenting man särskilt saknat. Snart säger man ändå: vilken tillgång att den finns!

Vi lever i den gamla tvångs- eller vanföreställningen att det bör vara 100 år mellan varje psalmbok. Den har blivit något av ett nationalmonument, som man ogärna vill utsätta för några förändringar. Vi behöver bara gå till vårt hymniska moderland – Tyskland – för att möta en helt annan inställning. För de olika delstaternas psalmböcker finns en gemensam stamdel. Ungefär vart 20 : de år räknar man nu med att göra tillägg med provinsiella variationer. Efter 60 år överflyttas de psalmer som visat sig hållbara till stamdelen, där efterhand en utgallring sker. Genom en psalmbok som byggs upp och förnyas på det sättet kommer alltid ett friskt flöde att strömma. Varje generation – inte bara vart tredje eller fjärde – får där göra sin stämma hörd. Det finns ingen anledning varför vi inte kunde få samma syn på vår psalmbok. Förutsättningen för ett sådant program ska kunna genomföras är att psalmdiktningen pågår kontinuerligt på ett lika självklart sätt som all annan diktning gör.
(Resten saknas)